

När dygden, som
wardt prisad nog,
sitt sidsta
afskied kiärligt
tog, då henn...

Hacks, Alexander,

1700-1829 81 Cbza Fo1.

National Library
of Sweden

När Dygden/ som wardt prisad nog/
 Sitt sista Afstied kärligt tog/
 Då Hennes Wåning myk förstördes;
 Kätt många dusa Lute=slag/
 Och Sorge=Swäden/ samma Dag/
 Til Ewiget Åhre=Minne hördes.

Hvilket åfwen med Ångslan och diup Wördnad
 blef i acht togit/

Då

Den Högwålborna Fru Grefwinan/

Fru

SIDONIA

JULIANA

LEIJONHUFWUD,

Hans Kongl. Höghets Hertigens af Holsten
 Tro=Maans och General Majorens,
 Den Högwålborne Fri=Herrens

Herr

JOHAN HENRICH

HAMILTONS

I Lifs=Liden Högt=elskade Fru och Gemåhl /

Ifrån Verdnes Wanfligheter och Skuggwärd / til den ewiga
 osärliga Sällheten försattes den 23. Januarii 1735.

Och Des Siåla Wåning/ under hällen=Christel. Lik Predikan/
 Med Åhra och Högt förtient Heder jordfästades i Åbo Dom=Kyr-
 ka/ den 2. Maji, samma Åhr.

af

HACKSSEN!

Under Melancholisk Ton/ eller/ som N:o 79. i Swån Psalm=Boken.

ÅBO/ Tryckt af Joh. Kämppe/ Kongl. Acad. Boktr.

N Röst / som spränger Berg och Sten /
 Som genom-tränger Märg och Ben /
 Och höres mer än Tije /
 Mig roppte nyss i dessa Dar /
 Hel sorgligt / och ej olif war
 Prophetens Jeremia ;

Tro den Wa len / war ren och söt /
 Doch gaf mig Nycker / Styng och Stöt /
 Och strart jag tyfnat hade /
 Betwefligt dessa Orden sade :

Hör / Skonda / kom / ach ! klära du !

Lag ändeli fram din Luta nu /

Slå några Slag helt kärta :

Mins hwad din Plicht och Wördnad rör :

Glöm ej hwad aldrig glömmas bör :

Lät st / blif inte borta.

Betänk hwem största Sorg nu qwäl :

Förgät ej af EN WÄRDIG SJÄL

Det största Afskied taga ;

Hwars Bortgång man ej nog kan klaga.

Här häpnna all min inre Del /

Nu gjorde Angstan handen stel

Ut Sorgē. Lutan röra :

Blott för naturligt rena Lag /

Jag fruchtar falskt förstämda Slag

Nu slå och låta höra ;

Ly om EN WÄRDIG och HÖG PERSON

På tienlig och anständig Ton

Tillbörligt sorgligt spela /

Mig Konst / Maner och Infall scla.

Men : Hwad ? Skal häpen Fruchtan rå /

Wälmening ned om Tyfhet stå /

Och skoldig Wördnad dämpas ?

Behagligt Utpråk strar wäl

Ens Ord och Tanckar / som med Skäl

På witttra Ämnen lämpas ;

Swär-brunna kärta Suckar doft /

Blott Gane fasten stundom of

Iu mångt förklara tydligt /

Fast ej så nog / så wäl och prydligt.

Med blödiget Sinne tör jag då

War dessa Sorge. Toner slå /

Wid jordisk Förmöns Öde :

Ach!

Ach! at all timlig Sällhet blott
En Skymt/ ett Gyna-blick har fått
Til Fäste/ Grund och Stöde.
Ach! at alt hwad wi gierna si/
Wart mästa alt/ och selskwe wi/
Med alt etwad os gläder/
Här likna Skuggor/ Skien och Wäder.

Wart Sinne synes hysna wid
Då och wår längsta Lesnads-Tid
Så ganska snällt bort-rinner;
Då Sägning/ Täckhet/ Höghet/ Macht/
Då Lycka/ Walde/ Godz och Pracht/
Som Blirt och Gnistor swinner;
Ja/ då wi röna säkra Prof
Hur alt gifs Wanflighet til Rof/
Och hwad här synes bläncka/
Förgår/ med alt hwad wi optäncka.

Om nu på Jordens Runda wi
Modfalte och bestörte bli/
Och häpna nästan alla/
När Kifens Prydnad blifwer Grus/
När Höga Machters Borg och Hus
Ner-ramla och fullfalla;
Ja/ när af Bäfning/ Storm/ ell Brand
De Slott och Kyrcior bli til Sand/
Som här så härligt lysa/
Som Tunnor Gull och Skatter bysa.

Ach! skal och måtte icke då
Slunt hårda Hiertan Nycker få
Och mer än nog bli rörde/
När Hus af Under-skön Gestalt/
Som största Wårde ha i alt/
I Hast bli helt förstörde;
Ach! när det Tempel dock förgår
Där selskwa DYGDER Åbr från Åbr/
Lifsom en Himla Dråning/
Har haft en liär och ständig Wåning.

Du Dygders Boning! Sälla Fru!
Ditt snälla Döe gråmer nu
Om Wån Din sata Herre/
Samt klara Klärleks Panter Twå;
* * * * *

To/ många flere nog också!
Så Större som de Smärre:
Här hörs: Du bort så tidigt gått:
Den DINA Dygder tvörda fått
Nu klagar högt med mången:
Des Sagnads Sol är nedergångens.

Men/ si! wi oss beklaga här;
Doch aldrig DIT misgunna där!
Den Frögd Du får åtniuta:
ALL DU! som slapp så snart och väl!
ALL DIT! som ewigt får DIN GÄLDE
I JESU Armar sluta!
DIT Dygde-Lof ej Swaghet täl:
Jag må ej måla Lius med Kähl;
Blott unn mig at inklära
Så Ord/ til DIN Och DYSSENS Åbra:

På Grafwen.

AF digra Heltars Födslo: Kätt!
AF Kunga-Blod och Drottars Ätt!
En högt beprist Grefwinna;
En Wärd/ af Wittra Släkters Rot/
Och Namn/ bekant kring Jordens Rot!
Wi här i Grafwen finna:
Des Ståhl har öpnat Himlens Port;
Des Kropp nu helgar denna Ort;
Des Lof ewerdligt warar/
Lilbeck en dag Des Ståst förklarar.

Bland flera Dygder/ dem Hon bar/
Hon mot sin Ahta Herre war
Förträffli huld och kärlig;
Hos Höga/ ljuflig/ Läck och kär;
Bland lägre mild och aldrig twär;
Med Wänner genom-ärlig;
Förtrodde Hemlighet/ med Fog/
Hos Henne blef/ med Henne dog:
Ach! dessa böra minnas.
Ach! at de mer så sällan finnas.